

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: X, nar. X
státní příslušnost X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. OAM-1381/ZA-ZA11-ZA01-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. OAM-1381/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany, neboť její žádost byla shledána jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

- Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího správního řízení. Žalobkyně měla za to, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci, správní řízení bylo jednostranné a neobjektivní. Žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Žalobkyně vyjádřila názor, že žalovaný napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a provedl chybný výklad zákona. Použité informace o zemi původu žalobkyně nebyly podle jejího názoru aktuální a žalovaný měl zjistit přesně a úplně skutečný stav věci.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

- Žalovaný vyjádřil nesouhlas s podanou žalobou. Uvedl, že při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobkyně tvrdila a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Žalovaný trval na tom, že vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí patřičným způsobem odůvodnil. Dále uvedl, že žalobkyně nesdělila ke své opakované žádosti nové skutečnosti, kvůli kterým by měl žalovaný povinnost se jejím případem opětovně meritorně zabývat. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Azs 57/2017-52 a uvedl, že smyslem a účelem institutu opakované žádosti je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit nikoliv vlastní vinou během předchozího řízení. Od meritorního posouzení žalobkyniny první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nedošlo v X k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že by jí hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

- Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- Dne 13. 10. 2024 podala žalobkyně opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 16. 10. 2024 pak žalobkyně poskytla údaje ke své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž důvody pro podání opakované žádosti měla žalobkyně stejné jako při podání předchozí žádosti. Žalobkyně vlastnila v zemi původu obchod, který jí byl odebrán. V X jsou lidé nuceni sbírat bavlnu, na což žalobkyně nemá zdraví. Musela zaplatit mladým dívkám, aby bavlnu sbíraly místo ní. Žalobkyně neměla peníze na cestu do ČR, musela proto prodat byt. V ČR chce navštěvovat syna ve vězení. Má také malý důchod, v přepočtu asi 50 USD.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Předchozí žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 3. 2022 č. j. OAM-749/ZA-ZA11-P15-2021. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila správní žalobou u Městského soudu v Praze, který svým rozsudkem ze dne 30. 8. 2023, č. j. 13 Az 13/2022-29, rozhodnutí žalovaného zrušil. Dne 13. 2. 2024 pak žalovaný vydal rozhodnutí č. j. OAM-749/ZA-ZA11-ZA22-R2-2021, jímž žalobkyni neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.
7. Mezi podklady žalobou napadeného rozhodnutí zařadil žalovaný také informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, které shromáždil v průběhu správního řízení. Konkrétně se jednalo o Informaci OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2024, a Informaci MZV ČR – X – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 10. 1. 2024, č. j. 131903-6/2024-MZV/LPTP. Žalobkyně nevyužila svého práva na seznámení s podklady napadeného rozhodnutí.
8. Dne 20. 11. 2024 pak žalovaný vydal napadené rozhodnutí, v jehož odůvodnění konstatoval, že se v případě žalobkyně jedná o její druhou žádost, shrnul průběh předchozího správního řízení a soudního přezkumu. Po provedeném porovnání posoudil žádost žalobkyně podle § 10a odst. 1 písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť shledal, že žalobkyně v rámci řízení o její opakované žádosti neuváděla relevantní nové skutečnosti. Po posouzení důvodů podání opakované žádosti žalovaný konstatoval, že žalobkyně uvedla naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se vrátit do země původu. Žalovaný se dále zabýval otázkou, zda v X nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována žalobkynina předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany, k takové změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Takovou změnu žalovaný neshledal, což potvrzuje také Informace OAMP o bezpečnostní a politické situaci v X. Žalovaný s odkazem na Informaci MZV ČR ohledně situace navrátilců neshledal ani to, že by se navrátilci ze zahraničí potýkali po svém návratu do X s jakýmkoliv projevy diskriminace. Žalovaný proto uzavřel, že v případě žalobkyně nejsou dány důvody pro opakované věcné posouzení její žádosti o udělení mezinárodní ochrany a že žádost je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nepřipustná. Proto žalovaný podle § 25 písm. i) téhož zákona řízení zastavil, aniž by posuzoval, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 3. 4. 2025 žalobkyně argumentovala shodně jako v podané žalobě a zdůraznila, že v České republice chce zůstat proto, aby mohla navštěvovat

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

svého syna, který si zde odpykává trest doživotí. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

11. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.
12. Soud předesílá, že žalobní námitky vykazují velkou míru obecnosti. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přitom plyne, že kvalita žalobních námitek předurčuje kvalitu jejich vypořádání soudem (srov. např.: rozsudek ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2 Azs 113/2016-26 nebo rozsudek ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Kde žalobní námitky postrádají bližší specifikaci, tam se k nim může zdejší soud rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině.
13. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
14. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
15. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
16. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65 dospěl k závěru, že: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* V tomto rozsudku dále uvedl, že *„zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57.“* Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, *„kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“* (srov. k tomu obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019 č.j. 6 Azs 15/2019-27).
17. Na tyto závěry Nejvyšší správní soud navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018 č.j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nebo zjištění, ale pouze takové, které by *prima facie* mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: „Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“

18. Žalobkyně přitom svou opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany založila na stejných důvodech jako v případě své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Neuvedla tedy žádné nové, natož pak závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit její hmotněprávní postavení a které by mohly vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí.
19. Žalobní námitce spočívající v tvrzení, že žalovaný nevycházel z aktuálních informací o žalobkynině zemi původu, nelze přisvědčit. Žalovaný shromáždil relevantní a aktuální informace o X, které uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které jsou součástí správního spisu a ze kterých vycházel při posuzování žalobkyniny opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně nevyužila možnosti se s podklady napadeného rozhodnutí seznámit a nedoložila žádné zprávy, které by zpochybňovaly aktuálnost informací, ze kterých žalovaný při rozhodování vycházel. Námitka o neaktuálnosti informací opatřených žalovaným nebyla v žalobě nijak konkretizována. Soudu přitom není z jeho činnosti známo, že by situace v X neodpovídala situaci popsané v informacích obstaraných žalovaným a neshledal žádnou skutečnost, která by nasvědčovala tomu, že je třeba informace obstarané žalovaným považovat za neaktuální. K otázce aktuálnosti zpráv o situaci v zemi původu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 28. 4. 2020, č. j. 6 Azs 200/2019-34, kde vyslovil, že „zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.“ Zcela obecná námitka žalobkyně o neaktuálnosti informací, z nichž žalovaný při rozhodování o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu vycházel, tedy nemůže obstát.
20. Ze shromážděných zpráv o zemi původu žalobkyně, tj. z Informace OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2024, a z Informace MZV ČR – X – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 10. 1. 2024, č. j. 131903-6/2024-MZV/LPTP, potom neplyne, že by se situace v zemi původu od doby řízení o první žádosti žalobce změnila, resp. že by se změnila způsobem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany. Ani žalobkyně ostatně v tomto směru nic v řízení před žalovaným netvrdila.
21. Soud neshledal, že by řízení před žalovaným bylo jednostranné nebo neobjektivní, či že by žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR nebo se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Soud ze strany žalovaného neshledal ani žádný chybný výklad zákona. Soud má naopak za to, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, opatřil si dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, na základě toho pak přijal odpovídající právní závěry, které řádně a srozumitelně odůvodnil, námitky žalobkyně nebyly způsobitelné napadené rozhodnutí zpochybnit. Po posouzení celé věci nezbyvá než konstatovat, že žalobkyně neuvedla, a ani se neobjevily, žádné nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jejího vlastního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které by svědčily o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.

VI.

Závěr a náklady řízení

22. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.